

Editorial

Escriure, ballar, cantar, bufar, lliscar i saltar són accions amb les quals es pot fer art.

Fogons, pinzells, paper, maillets, teclats, didals i patins són objectes amb els quals es pot fer art.

L'art de la dansa, del cant, de la pintura, de la literatura i de la interpretació. De la cuina i també de la costura. Dit així, semblaria que tothom ha d'estar qualificat per a fer algun art. El problema ve quan es confon fer art amb fer obres d'art.

Són molt pocs els que brillen i enlluernen. Són mínims els que de debò es contemplen com a excepcionals. Però tots, tots intenten fer només una sola cosa: expressar-se.

No busquem immortalitzar noms, no busquem fer referents, només volem que cadascú trobi el seu mitjà per expressar-se. I que s'expressi obertament. Sense complexes.

Ben mirat, això és l'art: expressar emocions, sentiments i sensacions.

Qui no està preparat per fer-ho?

Sumari

Editorial	1
L'article	1-2
Col·laboracions	3-4
L'entrevista	5
Bossa d'esport	6
Vida escolar	pàgines centrals
Fem barri	7-8
Canal obert	9
Breus	10
Entreteniments	11
Actualitats de l'AMPA	12

L'article

Despertem amb l'art l'art en els petits artistes

ELIONOR GANGONELLS
mestra d'educació infantil

A l'escola treballem per fomentar la competència artística i cultural dels nostres alumnes. Partim d'un ampli objectiu que és gaudir de l'art.

L'art requereix autenticitat. És per això que donem importància a les visites que realitzem amb els alumnes a teatres, museus, exposicions, concerts, etc. que ens permeten contactar amb les diferents manifestacions artístiques.

Es tracta de sortir de l'escola, sempre que sigui possible, per poder admirar el que ens ofereix l'entorn.

Entenem l'art com un mitjà que afavoreix i genera molts aprenentatges. A través de les obres dels artistes, tenim al nostre abast el més ampli catàleg imaginable d'objectes, personatges, situacions i temes que ens ofereixen la possibilitat d'apropar-nos i connectar amb el món i la cultura actual i amb altres èpoques i cultures. Davant les obres, els

infants observen, descobreixen, interpreten imatges conegudes i properes, relacionen el que veuen amb la seva pròpia realitat, i per tant, comparteixen idees, pensaments i emocions que després els serviran de pautes perquè puguin crear els seus propis models i així convertir-se en autèntics protagonistes de les seves produccions.

Els mestres ens ajudem de les propostes artístiques per afavorir el potencial expressiu dels infants.

EL MÉS IMPORTANT ÉS
EL CAMÍ QUE FA L'INFANT
PER A REALITZAR UNA
PRODUCCIÓ ARTÍSTICA

Entenem el procés creatiu (recerca, documentació, observació, reflexió, creació...) com a eix de l'activitat artística. És més important el camí que fa el nen o la nena per realitzar una producció artística, que el resultat final. És en aquest procés quan l'infant intenta traduir els sentiments i les sensacions fruit de la percepció activa d'una obra d'art, en el seu propi producte artístic tot utilitzant tècniques i materials que se li faciliten convenientment i que té a la seva disposició.

Posem molta cura en la tria dels autors i les seves obres, aquesta està en funció dels continguts i objectius que volem treballar: colors, textures, formes, volums o temes. Pensem que el camí més segur perquè els infants entenguin i gaudeixin de l'art, és acostar-s'hi, conèixer els procediments, les tècniques que els són pròpies, experimentar-les i reflexionar sobre el procés de creació.

La música

ENRIC CIRERA I ALBERT ROCA
estudiants de 2n d'ESO
i exalumnes del Joan Miró

L'Albert toca la bateria i l'Enric el saxòfon. A l'Albert li agrada la bateria, i a l'Enric el saxòfon perquè s'ho passen molt bé.

En l'actualitat, nosaltres toquem en un grup de percussió perquè quan anàvem a primària un monitor, el Javi, ens en va ensenyar, i aleshores ens va agradar molt. Després, un noi de 1r d'ESO va formar un grup, el Talkomsona, i ens va demanar si hi volíem tocar. I efectivament, ens vam afegir al grup, hi vam anar.

El que us diem és que si teniu alguna passió per algun instrument aprofiteu el moment i comenceu a tocar-lo, com més aviat millor. Trobo que en aquesta escola es potencia prou bé la percussió, ja que els monitors en saben un munt i són molt simpàtics (si més no, els que nosaltres hem conegut!).

Nosaltres creiem que seria bo que un dia a la setmana (com a mínim), fos obligatori per la gent apuntada a percussió anar a tocar algun instrument a l'hora de mitja pensió.

Creativitat analògica

RAFA BADIA
pare de 1r i 5è

Avui, ja a la segona dècada del segle XXI, vivim una realitat mediatitzada per la informàtica, l'electrònica i l'omnipresència d'internet. Els nens juguen amb videoconsolles, naveguen per la xarxa, fan fotos digitals i, fins i tot, es comuniquen amb els seus amics escrivint e-mails. A més, aviat faran servir llibres

digitals. El futur, tantes vegades esmentat, ja és present, o potser passat, si tenim en compte la velocitat amb què cremem etapes informàtiques.

Tot i així, o justament per això, cal reivindicar per als nens la creativitat analògica. De la mateixa manera que defensem vells jocs per la canalla on es fan servir objectes senzills, com una pilota o una corda per saltar, també cal fomentar la creació amb eines materials, aquelles que els pares van fer servir als seus anys d'escola. És important que els nens no perdin el goig d'escriure a mà, que dibuixin amb llapis, paper i colors químics o toquin un instrument convencional. Que gaudeixin del seu so inimitable

i, no menys important, del tacte de la fusta i la corda.

Fins i tot cal defensar pràctiques com la de fer fotos amb velles càmeres de rodet: davant de la virtualitat, del número il·limitat de captures digitals, saber que es compta només amb 12, 24 o 36 fotogrames obliga a seleccionar i desitjar de veritat fer una instantània. Defugir, al cap i a la fi, de la rauxa per prémer el botó sense gaire finalitat, com un acte compulsiu semblant a matar "marcianitos" amb la play.

Aquesta tornada a mitjans tradicionals no és cap mena de nostàlgia o immobilisme reaccionari: de la mateixa manera que cal que els nens sàpiguen fer servir els nous estris electrònics, hem d'estar atents per no perdre el contacte amb realitats no virtuals que ens ajuden a ser feliços i ens arrelen a terra. Ara més que mai, cal sortir a fer un tomb amb bici, jugar amb una baldufa de fusta o cantar una cançó amb l'ajut d'una guitarra.

El preu dels museus i les fundacions

MONTSE FAUS
mare de 3r

Els dissabtes de gener hem assistit a una gran concentració de visitants al Temple de la Sagrada Família, en unes jornades de portes obertes.

Les cues en forma de ziga-zaga ocupaven tot l'ample de la vorera i, en alguns moments, van arribar fins a l'Hospital de Sant Pau. Hi havia gent de tota mena, però sobretot famílies catalanes que havien vist les imatges de l'interior de la basílica degut a la visita de Benet XVI, el novembre passat. Feien cua senyores amb caríssims abrics, joves amb exclusiva roba de marca, amos dels telèfons mòbils més nous del mercat. Voleu creure que fins i tot hi vaig veure un exfutbolista? Tots ells s'estalviaven els 12,50 € que costa l'entrada normal.

És curiós pensar que aquesta obra de Gaudí és un temple expiatori que s'edifica amb l'esforç de les donacions, i que la construcció es finança amb el que es recull amb l'import de l'entrada. Aquest continua sent, juntament amb donatius

puntuals, l'única font d'ingressos per aixecar les torres de la basílica. No us sembla estrany, doncs, que molts barcelonins que no haurien de tenir problemes per a pagar l'entrada s'avinguessin a esperar hores i hores, embotits en una filera bellugadissa i incòmoda?

El més fàcil seria creure que quan hi ha una activitat cultural gratuïta ens hi apuntem sense pensar-nos-ho. Doncs no. Els diumenges a la tarda, a partir de les 15 hores, els museus municipals són gratuïts, i això no els omple de ciutadans delerosos d'art i d'història. Per exemple, un dels dos museus de Barcelona que es disputen el títol de ser els més visitats de la ciutat és el Picasso, al carrer Montcada: la seva col·lecció permanent és una

d'aquestes que té entrada gratuïta els diumenges a la tarda.

La Sagrada Família, que és una fundació, com el CosmoCaixa i la Pedrera, pot arribar a rebre prop de 3.000.000 entrades de pagament l'any. I seguint amb els preus de les entrades a les obres d'Antoni Gaudí cal destacar, per car, l'accés a la Casa Batlló, que costa 17,80 €. Això no impedeix que la Casa Batlló sigui un altre edifici molt visitat.

En fi, el preu té poc a veure amb el nombre de visites que rep un museu o una fundació.

Així, què hi feia tanta gent aquests dissabtes de gener a les portes obertes de la Sagrada Família? Jo, que hi vaig haver d'anar per feina, encara no me'n sé avenir.

La carbassa i la tardor

IRENE ERTA
mare de P3

Al mes de novembre els nens i nenes de les classe dels Nautilus i Cavallets de Mar, estaven endinsats en reconèixer els colors, fruits i textures de la tardor.

Es varen trobar una bonica carbassa a l'hort de l'escola i un nen de la classe dels Nautilus va portar varies carbasses de mides molt diverses, petites i més grans (una era com una pilota de futbol).

Les professores els van preguntar si sabien què era. Hi va haver nens que sí que ho sabien i, fins i tot l'havien provada. D'altres no ho sabien.

El meu fill Biel de la classe dels Nautilus va dir que la seva mare feia una crema molt bona, i a la tarda la Carme em va demanar si els podia fer la crema de carbassa tan bona que feia perquè tots els nens i nenes la poguessin provar.

Així ho vaig fer. Quan vam arribar a casa vaig demanar al Biel que treïés les llavors de la carbassa i amb l'ajuda de la meva filla gran (de 6 anys) vam anar pelant-la i

posant-la dins l'olla, amb la resta d'ingredients.

Les llavors les vam posar en un paper de diari per assecar-les, i a la primavera les plantarem a l'hort.

La crema va quedar "molt boníssima", com diu el Biel quan una cosa li agrada molt, i la van provar gairebé tots els nens i nenes de la classe dels Nautilus i Cavallets de mar.

Carles-Miquel Fauró i Sánchez

A què t'agradava més jugar quan eres petit? Continues fent-ho?

A Pedra, a l'hivern, lliscar sobre la neu amb un parrac de pell d'ovella sota el cul... Ara ja no ho faig, però tinc altres diversions.

Una persona que va ser important per a tu de nen.

Sobretot, els meus pares i els meus avis. I l'avi Pep de Cal Nange, a la casa del qual hi vaig viure quan era a Pedra.

Què creus que és el millor que tenen els nens avui dia?

Una immensa curiositat per saber que els adults no sempre sabem canalitzar com cal.

Què creus que més els cal als nens avui dia?

Més estones de pare i mare i menys abundància de tot.

Què prefereixes per escriure: llapis, bolígraf o retolador?

Llapis i ploma estilogràfica.

Continues tenint les mateixes idees polítiques de quan eres jove?

Fonamentalment, sí.

Tres personatges que admires

Guillem d'Ockam, Galileu Galilei i Antonio Vivaldi.

Un lloc favorit de Barcelona.

La Plaça del Rei.

Hi ha barris de Barcelona on no hi has estat mai? Quin?

Em sembla que no.

Què no vols que et preguntin?

Pregunta'm el que vulguis que jo et respondré el que voldré.

Llibre preferit?

El Nom de la Rosa, d'Umberto Eco.

Un missatge per als nostres lectors.

Ui! Quin compromís! Mira, saber escoltar és important.

Vaig néixer a Barcelona l'any 1950 i la meva infantesa va transcórrer entre Barcelona i Pedra (un agregat de Bellver de Cerdanya que només tenia 24 habitants). Vaig entrar a treballar de mestre a l'Escola Elaia l'any 1974, escola mare de l'Escola Joan Miró, que va començar el setembre de 1986 i... fins avui.

Després de veure tantes polítiques educatives, va ser millor per la societat la instauració de l'EGB o els nous plans actuals?

Ho he de dir amb poques línies? Impossible, perquè tot té la seva cara i la seva creu. Si de cas, una cosa: m'agradava molt més -i penso que era millor- tenir els nens i les nenes fins als 14 anys a l'escola. Ara se'n van a la Secundària als 11-12 i sempre ens queda la sensació que se'ns escolen entre els dits, que encara hi ha molta feina a fer, quan se'n van. Massa tendrets.

Quina és la gran diferència dels professors joves d'avui respecte dels d'abans? Què els falta, respecte d'aquells?

Sempre hi ha hagut i sempre hi haurà bons mestres. I sempre n'hi haurà de no tan bons. No podem ser superbs i pensar que som millors que els joves. La divisòria

entre mestres bons i no tan bons no és l'edat, sinó l'actitud i les ganes de fer la feina cada vegada millor.

Després de tants anys fent de professor i de veure tantes generacions de nens que has educat que ja s'han fet adults, creus que hem anat a millor, socialment, o que ens hem quedat curts?

Encara que sembli mentida, em sembla que sempre hem anat a millor i, a la vegada, sempre ens hem quedat curts.

Si ara et trobessis durant uns instants amb el tu que tot just començava a treballar, què li diries?

Que un mestre no ha de donar mai lliçons als pares i que ha d'aprendre a col·laborar amb ells. És això el que em diria a mi mateix. I moltes gràcies per dedicar-me una mica del vostre temps.

L'activitat física

NÚRIA LLOP
CEM Joan Miró

La pràctica d'exercici físic de forma regular comporta una sèrie de beneficis en el nostre organisme que ens permetrà augmentar la nostra capacitat de treball i benestar psicològic en la vida quotidiana, així com la prevenció de malalties, especialment de caire cardiovascular.

L'EXERCICI ENS AJUDARÀ
A TENIR UNA VIDA
DE MÉS QUALITAT

LA PRÀCTICA MÉS
RECOMANABLE

La pràctica esportiva és molt beneficiosa per a l'organisme sempre i quan es realitzi de manera correcta, ja que si no podem patir lesions i, per tant, el nostre esforç haurà estat en va. És per això que ens hem d'assessorar pels especialistes i les persones enteses, ells ens aconsellaran sobre l'activitat més adequada a les nostres característiques i ens elaboraran programes de treball progressius i adaptats a nosaltres.

També és convenient que un tècnic ens faci el seguiment i controli la nostra evolució (si notem millora en la vida quotidiana, si sentim dolor en fer algun exercici, si en realitzar l'activitat la nostra freqüència cardíaca és la correcta...).

En termes generals podem dir que l'activitat més recomanable per a

totes les edats i que més benefici implica en el nostre organisme és qualsevol pràctica aeròbica i de resistència muscular, això vol dir una activitat d'intensitat baixa o moderada que impliqui la mobilització de grans masses musculars, sense exercicis agressius que puguin perjudicar les articulacions i el sistema muscular i lligamentós: natació, caminar, córrer a ritme suau, esquí de fons, anar amb bicicleta, classes de gimnàstica de manteniment i tonificació, aeròbic suau...

L'ACTIVITAT HA DE SER
SUPERVISADA PER UN
TÈCNIC

A TENIR EN COMPTE

- Primer de tot, cal escollir l'activitat que més ens agradi i més s'adapti a les nostres necessitats. És molt important per a poder ser constants, gaudir amb el que fem.
- L'activitat que escollim haurà de ser programada per professionals, amb un inici gradual i progressiu per evitar lesions i sempre estarà supervisada per especialistes.
- Abans d'iniciar qualsevol pràctica esportiva és molt important realitzar un bon escalfament amb exercicis generals i d'estiraments per tal de preparar el cos per a

l'esforç. Això ens evitarà lesions posteriors.

- Cal equipar-se amb la indumentària adequada, amb roba transpirable i còmoda que ens permeti llibertat de moviment. No es recomana usar plàstics ni similars.
- El calçat és el més important, unes bones sabatilles d'esport (a les botigues especialitzades et poden aconsellar) ens previndran de patir lesions en les articulacions ja que amortiran l'impacte.
- Cal assumir un compromís amb un mateix per tal de mantenir una regularitat en la pràctica esportiva, ja que si no es fa de forma continuada no n'obtdrem cap benefici.

- Fer exercici suposa una despesa energètica per a l'organisme, que haurà de reposar amb una dieta sana i equilibrada i dormint les hores necessàries.
- La hidratació és un altre factor força important. El cos ha d'estar sempre hidratat, per tant cal beure molta aigua abans, durant i després de l'exercici sense arribar mai a tenir la sensació de set.

L'ACTIVITAT FÍSICA
COMPARTIDA ÉS MÉS
DIVERTIDA

Així que ja ho saps! Anima a un amic, la teva parella o company de feina a fer exercici amb tu, assumiu un compromís conjunt i les probabilitats d'abandonar disminuiran.

Les Arenes: dels toros al consumisme

XAVIER CAZENEUVE
pare de 3r

A finals del mes de març, aprofitant que ja podia estar acabat i que arriben de les eleccions municipals, s'inaugurà el gran centre comercial de Les Arenes, no gaire lluny de la nostra escola.

Segur que ja sabeu que Les Arenes era una plaça de toros i un dels edificis més importants del barri, però potser no sabíeu que:

- Era una plaça de toros que tenia més de 100 anys: va ser inaugurada el 29 de juny del 1900.
- Es diu que va ser construïda perquè l'antiga plaça de Barcelona, a la Barceloneta, havia quedat petita de tanta gent que volia anar als toros. El cert és que també era degut a la competència entre els empresaris que volien organitzar corrides a Barcelona.
- Les Arenes la va fer construir l'empresari Josep Marsans, que

també era el fundador d'un banc (Banca Marsans) i de la primera agència de viatges de Catalunya (Viatges Marsans).

- El seu arquitecte era August Font i Carreras, que la va fer d'estil neomudèjar, molt de moda aleshores. Per construir-la es van fer servir gairebé tres milions de maons. Tenia 52 metres de diàmetre i una capacitat per a 15.000 espectadors, esdevenint una de les millors places de toros de l'època.
- Va ser el primer edifici construït en aquesta zona i va resultar tan important que va con-

dicionar la forma de la plaça d'Espanya. Fins i tot, el 1929, quan es van construir quatre hotels a la plaça d'Espanya, es van fer de totxana vermella degut al color vermellós de Les Arenes.

- El primer toro que es va lidiar a la plaça es deia "Querencioso", de color castany esquitxat.
- El 7 d'octubre del 1900 es va produir la primera mort d'un torero agafat per un toro. El torero es deia Domingo del Campo Dominguín.
- Les Arenes va ser l'escenari d'alguns esdeveniments his-

tòrics. Per exemple, el 19 de març de 1919 s'hi va celebrar el triomf de la vaga de la Canadenca, amb un discurs final de Salvador Seguí "El noi del sucre", que va convèncer els obrers perquè abandonessin una vaga que durava 44 dies, un cop assolida la reivindicació de la jornada de vuit hores.

- Durant la Guerra Civil va ser un quarter de l'exèrcit republicà.
- Durant dècades, va ser escenari de grans corrides de toros. Va ser la plaça on més vegades va torejar el torero anomenat "Manolete".
- El 19 de juny de 1977 s'hi va celebrar l'última corrida de toros.
- Des d'aleshores, la plaça de tant en tant va ser escenari de concerts i per Nadal sempre hi havia algun circ que hi aixecava la seva carpa (com succeeix ara a l'altra plaça de toros de Barcelona: la Monumental).
- Durant més de deu anys l'edifici va estar totalment abandonat.
- L'actual centre comercial conserva la façana exterior de l'edifici. El seu disseny és de l'arquitecte anglès Richard Rogers i del seu equip barceloní: els arquitectes Lluís Alonso i Sergi Balaguer.
- Les Arenes tindrà 126 botigues, 12 cinemes, 8 restaurants, 1 gimnàs i 1.700 places d'aparcament. La cúpula, una de les més grans d'Europa, és un dels atractius més grans del recinte. Amb 27 metres d'alçària i un perímetre de 300 metres, permetrà els visitants de gaudir d'una vista de 360 graus.

Les Arenes: el que va ser l'escenari d'un dels entreteniments que més agradaven als barcelonins i les barcelonines d'abans, acollirà l'entreteniment que més agrada als barcelonins i les barcelonines d'ara.

CORRIDA DE TOROS

Una corrida de toros és un espectacle on es lluita contra toros incitant-los i esquivant les seves escomeses fins matar-los, a peu o a cavall, en un recinte tancat anomenat plaça de toros. A Catalunya se celebren espectacles taurins des de l'Edat Mitjana.

"QUERENCIA"

En català és la "tirada": la inclinació d'una persona a posar-se sempre en un lloc fix, o a fer sempre una mateixa cosa. En el cas dels toros, és la tendència a preferir sempre un lloc fix de la plaça per quedar-s'hi aturat.

RICHARD ROGERS

És un dels arquitectes actuals més importants del món. Entre els seus edificis més importants hi ha el Centre Georges Pompidou de París. En les seves construccions és molt curós amb el medi ambient.

LA VAGA DE LA CANADENCA

Va ser el 1919, quan l'empresa dita "la Canadenca" acomiadà injustament uns treballadors. Els obrers barcelonins van anar tots a la vaga general. Hi van haver milers de detinguts. La vaga va possibilitar que la jornada laboral fos de vuit hores, i no de deu.

ELS TOROS

Més enllà del fet que les corrides de toros són una tradició catalana i que molts artistes i intel·lectuals les han defensat, el cert és que s'hi maten animals pel simple fet de passar-ho bé, no per menjar-los, experimentar-hi o vestir-nos.

JOAN MIRÓ I ELS TOROS

Com molts grans artistes, Joan Miró era un gran aficionat als toros. Algunes de les seves obres tenen aquest tema. Ell mateix s'havia retratat en ocasions vestit de torero i als seus amics els enviava postals taurines. Fins i tot havia arribat a dir que com a pintor "aspirava a igualar-se als toros".

LA PROHIBICIÓ DELS TOROS

L'any 2004 l'Ajuntament va declarar Barcelona Ciutat Antitaurina. El 28 de juliol de 2010 el Parlament de Catalunya va prohibir les corrides de toros a partir de l'any 2012.

Des de la biblioteca

Joan Miró

NÚRIA REYNÉS
Directora de la B. Joan Miró

MINIEXPOSICIONS DE DOCUMENTS

Si visiteu la Biblioteca Joan Miró observareu que a cada una de les àrees: adults, infantil i audiovisuals, exposem un breu nombre de documents: llibres, cd de música, dvd (pel·lícules o reportatges) sobre un tema determinat. Són les Miniexposicions.

Per exemple:

Els llibres de l'Anna Maria Matute quan li donen el Premi Cervantes 2010.

Les bandes sonores de pel·lícules espanyoles a la setmana dels Premis Goya.

Llibres infantils, de ficció i coneixements que es refereixen a un animal determinat: la gallina, el cocodril, el gat... Cada mes varia.

Són exposicions basades en l'actualitat i que anem variant sovint, cada 1 o 2 setmanes.

El nostre objectiu és que l'usuari no hagi de fer la recerca i, per tant, que estalvi temps. Podríem dir que intentem avançar-nos a les vostres demandes i en general, diria que les endevinem perquè ràpidament els documents interessin i surten en préstec.

PÀGINA WEB

A finals del 2010 va començar a funcionar la pàgina web de la biblioteca:

www.bcn.cat/bibjoanmiro

Hi trobareu informació de les activitats que es fan cada trimestre, les novetats que es van incorporant cada mes: novel·la, música i pel·lícules.

També hi podreu fer renovacions dels documents que encara no voleu tornar o reservar els que estan en préstec, tot això sense haver-vos de desplaçar!

S'ESTÀ CONSTRUINT...

La propera vegada espero poder-vos presentar un bloc que acaba de començar: Bibarnabloc. Allà s'hi penjaran una colla de recomanacions de documents que podreu trobar a les biblioteques de Barcelona. Està fet per la gent que hi treballem.

Taller de dansa

BEGOÑA ESCRIBANO
mare de P4 i P5

Un grup de pares, mares, nens i nenes de l'escola hem gaudit del "Taller de dansa, expressió corporal i percussió". Durant tres dijous, hem deixat anar la nostra imaginació, ens hem conegut millor i hem compartit amb el nostres fills i amb les altres famílies, el ball, el moviment i el ritme que tots portem a dins. Una experiència per tornar-la a repetir. Gràcies Karen, Botxi i Aliou.

Carnestoltes

CRISTINA PÉREZ
mare de P5

Aquest any el Carnaval va arribar una mica abans, però malgrat tot, moltes famílies hi van participar. Hi havia granotes, princeses, dimonis, pirates i gormitis..., i les mares i els pares van posar un toc de color.

Una gran sorpresa ens vam trobar amb l'actuació dels nens i nenes de percussió de cinquè "Tsst, tsst, eh! tu, què passa?"

I com a gran fi de festa i per primera vegada, la colla petita dels Trapelles de Sant Antoni van posar el soroll, els petards i el foc.

Xocolatada

MARTA PLANA
mare de P4

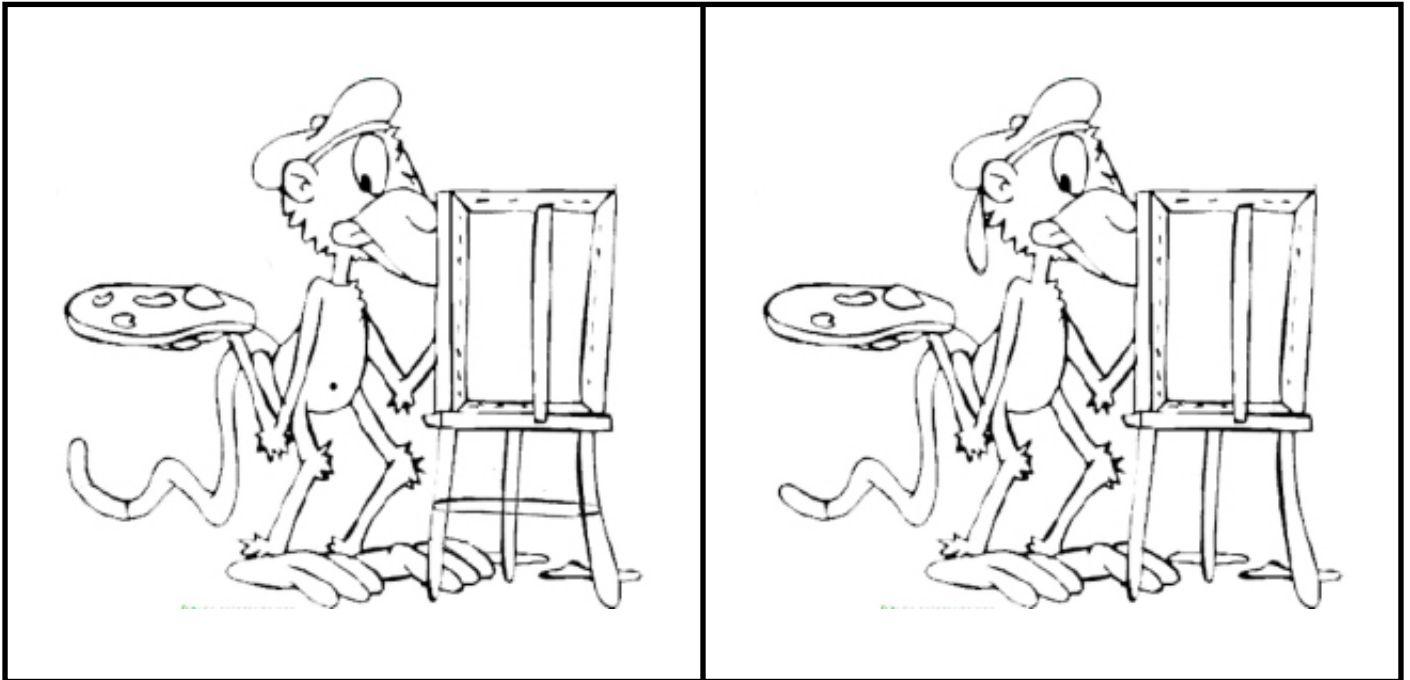
La celebració del dia de la Pau, amb més gent que mai malgrat el temps que feia i el canvi de data que hi va haver, va tenir un dolç final: una xocolatada al pati de l'escola.

La pluja que queia es diluïa entre la multitud de nens, nenes, pares, mares, avis, àvies... que feien corredisses per arribar i intentar fer files davant de les taules on es repartia la xocolata amb melindros.

Tot i que la climatologia no va acompanyar l'esdeveniment, aquesta iniciativa de l'Ampa de l'Escola va ser tot un èxit. Moltes gràcies a tots els qui ho vàreu fer possible. Esperem que l'any vinent es pugui repetir i que el temps ens sigui més favorable.

Troba les 7 diferències

Sopa de lletres

Endevinalles

Mirat pel dret
sóc una vegetal,
mirat al revés
sóc un mineral.

Hi ha alguns gats al menjador,
cada gat al seu racó;
cada gat en veu tres més.
Saps tu el total quin és?

L'acudit

En una cursa:

- Pare, per què corren tant, aquests senyors?
- Perquè al primer li donen un premi.
- I els altres, doncs, per què corren?

R	A	H	H	C	R	H	B	E	N	T	W	L	F	D
P	Q	H	B	M	C	G	F	T	N	O	F	K	P	Q
E	D	B	R	C	P	L	N	Y	A	H	P	P	I	E
C	E	A	G	Z	R	I	D	W	H	P	M	O	N	G
W	X	V	W	R	S	T	B	F	Z	B	T	C	T	E
Q	P	B	D	M	M	E	V	C	F	I	J	Z	U	H
H	R	J	Q	D	I	R	D	D	Y	T	H	S	R	T
Z	E	G	S	P	Z	A	M	R	Q	Q	N	F	A	X
F	S	Z	E	L	J	T	X	U	U	V	Q	I	I	Z
E	S	C	U	L	T	U	R	A	S	E	G	A	Y	R
V	I	V	S	V	I	R	Q	N	T	I	S	D	Y	F
L	O	X	Z	M	J	A	P	I	I	A	C	U	J	J
W	P	Q	N	Z	Y	T	G	A	I	O	N	A	M	M
B	R	Z	R	Z	U	B	J	Q	N	T	L	C	Q	Q
T	Y	E	X	P	O	S	I	C	I	O	K	N	N	P

Seràs capaç d'encerclar les paraules següents: ESCULTURA, EXPOSICIÓ, EXPRESSIÓ, LITERATURA, MUSEU, MÚSICA, PINTURA

Les solucions estaran penjades al web de l'AMPA a partir de l'14 d'abril
www.ampjoanmirobcn.cat/

Actualitats de l'AMPA

- El passat mes de desembre l'AMPA va iniciar la comunicació amb les famílies via correu electrònic. Prop d'un 80% dels nens ja reben la informació d'aquesta manera. Si ets del 20% restant i disposes d'adreça electrònica, encara hi ets a temps! Només cal que omplis el formulari de conformitat (ho pots demanar a secretaria) i t'inclourem als llistats de distribució.
- Des de principis de març la Núria Llop substitueix al Josep Carrera com a tresorera de l'AMPA. Moltes gràcies a tots dos per la feina feta ... i per la que vindrà!

Propers esdeveniments

- Xerrada: "Pares, competició esportiva i fills". El dijous, 28 d'abril, a les 19:00. Al menjador de l'escola.

Altres dates a tenir en compte

- 7 i 8 de maig: Jornada Lúdico-Esportiva
- 3 de juny: El clàssic sopar de 4t, Sopar de pares i mares

Concurs Capçalera Miroscopi

BUSQUEM CAPÇALERA

Deixa la teva proposta a la bústia de l'AMPA o envia-la per correu electrònic a:

miroscopi@ampajoanmirobcn.cat

Totes les propostes han de ser en blanc i negre, de 185 mm x 45 mm i han de contenir el nom de la revista. Hauran d'anar en un sobre tancat, indicant el nom, edat i a quin curs esteu (o a quin curs teniu fills). No oblideu deixar un telèfon de contacte i un mail.

Data màxima de recepció de treballs: 4 de maig.

Si, per contra, preferiu mantenir la capçalera actual, també ens podeu fer arribar la vostra opinió.

Participació Miroscopi

El medi ambient serà el tema a tractar en el proper número del Miroscopi.

Tothom qui tingui alguna cosa a dir o li vingui de gust fer un dibuix o escriure un petit poema o explicar-nos un conte... Nens, nenes, adults i mitjans, tots podeu enviar les vostres aportacions a:

miroscopi@ampajoanmirobcn.cat

Trobareu els Miroscopis a tot color al web de l'AMPA: **www.ampajoanmirobcn.cat/**

Edita: AMPA de l'escola Joan Miró

Comissió revista:

Pilar Rubio, Maqui Nueno, Elena Floría, Norma Brichs

La redacció de Miroscopi no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expresin els articles signats.